

מ"ח 945/20 - יגאל שגיא, רו"ח נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 945/20

לפני: כב' המשנה לנשיאה ח' מלצר

המבקש: יגאל שגיא, רו"ח

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה שלישית למשפט חוזר מתאריך 04.02.2020

המבקש: בעצמו

החלטה

1. בתאריך 20.06.2019 דחיתי בקשה למשפט חוזר שהגיש המבקש, בגין הרשעתו במספר עבירות הנוגעות להתחמקות ממס, לפי סעיף 220 לפקודתמסהכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (מ"ח 8579/17). בתמצית יצוין, כי במסגרת החלטתי זו מצאתי, לאחר דיון לגופם של דברים, כי אין מקום להורות על משפט חוזר בעניינו של המבקש, או לשנות ממסקנותיהן של הערכאות שדנו בעניינו במסגרת הליכים שונים, לפיהן המבקש פעל בתפקידו כרואה חשבון, כדי להימנע מתשלום מס אמת.

2. החלטתי הנ"ל היתה הפעם השנייה בה שטח המבקש את טענותיו בהליך בקשה למשפט חוזר, לאחר שבקשה קודמת למשפט חוזר שהגיש נדחתה כ-12 שנים קודם לכן בידי השופט א' לויז"ל, בתאריך 22.10.2007 (מ"ח 3799/07). עוד קודם לכן, במסגרת ההליך הפלילי, נושא הבקשות הנ"ל למשפט חוזר, נדון עניינו של המבקש בשלוש ערכאות, אשר מצאו, כאמור, כי יש להרשיע את המבקש בעבירות מס, אותן ביצע בתפקידו כרואה-חשבון ולהשית עליו עונש מאסר על דרך של עבודות שירות וקנס (זאת, אף כי בית המשפט המחוזי הנכבד ראה לזכות את המבקש מחלקמן העבירות בהן הורשע ב-ת"פ 8199/95 (שלום-ת"א) (הכרעת דין וגזר דין מתאריך 31.12.2003 ו-09.03.2004, בהתאמה); עיינו: ע"פ 70796/04 (מח'ת"א) (פסק דין מתאריך 08.12.2005); רע"פ 2451/06 (החלטה מתאריך 25.07.2006)).

3. זאת ועוד - אחרת. בהחלטתי בבקשתו השנייה של המבקש למשפט חוזר, תוארה בהרחבה גם התכתבות

שערך המבקש עם משרד מבקר המדינה, עובר להגשת אותה בקשה למשפט חוזר. במסגרת זו, תוארהאף מסכת הפניות והבקשות שהמבקש הגיש ליועצים המשפטיים לממשלה שניהנו בשנים האחרונות, כדי שיתמכו בבקשתו השנייה למשפט חוזר (בהתאם לתקנה 8 לתקנות בתי המשפט (סדרי דין במשפט חוזר), התשי"ז-1957 (להלן: תקנות משפט חוזר)). בתשובה שהמבקש קיבל, ציינה לשכת היועץ המשפטי לממשלה, בין היתר, כך:

"[...]

6. בשנים האחרונות, לאחר שבית המשפט העליון דחה בקשתך למשפט חוזר, פנית פעמים רבות ליועץ המשפטי לממשלה, בבקשה שיתמוך בבקשה נוספת למשפט חוזר שברצונך להגיש.

[...]

8. פניותיך הועברו להתייחסות גורמי המקצוע הרלוונטיים ונבדקו בדקדקנות כנהוג. במסגרת זו ניתנה הדעת – במספר הזדמנויות כאמור – שמא יש ממש בטענותיך אודות שגגה שנפלה בהכרעות הדין המרשיעות של בתי המשפט השונים. היועץ המשפטי לממשלה בחן את עמדת גורמי המקצוע, ונתן דעתו למכלול נסיבות העניין, העובדתיות והמשפטיות, והגיע למסקנה כי אין עילה עובדתית או משפטית המצדיקה להנחות את פרקליטות המדינה לתמוך בבקשה למשפט חוזר.

9. לאחר חילופי היועץ המשפטי לממשלה אשתקד, חידשת את פניותיך ללשכתו. בנסיבות אלה, גם היועץ הנוכחי נדרש לדברים, ולא מצא עילה לשנות מהחלטת קודמו.

[...]

11. בנסיבות אלה, ובפרט לאחר שמסמכים רבים שהעברת ללשכה נבדקו היטב ונמצא שאין בהם להקים עילה למשפט חוזר, ובשים לב להחלטות הערכאות השיפוטיות שניתנו בעניינך, החליט היועץ המשפטי לממשלה כי אין כל הצדקה לטיפול נוסף בעניין".

4. כעת פונה המבקש כאמור בשלישית בבקשה לעריכת משפט חוזר בעניינו, בהתאם לעילות המפורטות בסעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (להלן: חוק בתי המשפט).

5. בהחלטתי מתאריך 23.03.2020, הוריתי למשיבה שלא להגיש תגובה מטעמה בהתאם לאמור בהוראת תקנה 2(ג) לתקנות בתי המשפט לבקשה שלפניי.

6. בבקשתו, המחזיקה 34 עמודים, המבקש טוען כי בידיו ראיות חדשות, שיש בהן כדי לשנות את תוצאות המשפט לטובתו, או כדי להראות כי הראיות שביססו את הרשעתו – בשקר יסודן וכי נגרם עיוות דין בעניינו (ראו: סעיפים 31(א)-(2), ו-4(4) לחוק בתי המשפט). עם זאת, עיון בתורף טענותיו מגלה כי אלו נושאות אופי ערעורי במהותן, ובחלקן הן אף נוגעות לשאלות שבעובדה ושבמהימנות, בהן ערכאת הערעור איננה נוהגת לדון ולהתערב, אלא במקרים חריגים (לא כל שכן בהליך הייחודי של בקשה למשפט חוזר). כך, למשל, המבקש טוען כי אופן העדתו הלקוי, כביכול, של אחד מעדי התביעה בהליך שהתנהל לפני בית משפט השלום, כמו גם הממצאים שנקבעו בעקבות עדותו של עד זה – הביאו להטיית ההכרעה השיפוטית לחובתו. כן נטען כי תמלילי הדיונים שהתקיימו בבית משפט השלום הנכבד מגלים

"ראיות חדשות, המאירות באור חדש" את נסיבות הרשעתו. כל זה הוא רק מעט מזער מעשרות נספחים שצורפו לבקשה שלפניי, המהווים אף הם, לשיטת המבקש, משום ראיות חדשות שיש בהן כדי להצדיק ניהולו של הליך משפט חוזר בעניינו.

דא עקא, שחרף טיעוניו הנ"ל של המבקש – הוא לא הראה, וממילא אף לא הוכיח, כי אי-אילומהראיות הנ"ל לא עמד בפני יתר הערכאות שדנו והכריעו בעניינו עד הנה. לחלופין – לא עלה בידי המבקש להסביר מדוע ראיות "חדשות" אלו מובאות בפני בית המשפט רק כעת, בחלוף שנים רבות למן הרשעתו, ולאחר שמספר ערכאות ומותבים דנו בעניינו. למעשה, מעיון בטענות המבקש לגופן ניכר כי חלקן הגדול של הראיות שצורפו לבקשתו זו למשפט חוזר, היוו חלק מהתשתית הראייתית ששימשה את הצדדים בהליך הפלילי שנוהל בעניינו של המבקש.

7. בחלקה האחר של הבקשה, המבקש גורס כי נגרם לו, כביכול, "עיוות דין", ובהקשר לכך הוא מנסה להתפלמס עם המסקנות שהובאו בפרוטרוט במסגרת החלטתי בבקשתו השניה למשפט חוזר, וכן עם הכרעות קודמות בעניינו. גם בנושא זה אין בידי לדון בטענותיו של המבקש לגופן, באשר הן מהוות ניסיון נוסף להעלות טענות הנושאות אופי ערעורי, או כאלה הנוגעות לממצאי עובדה ומהימנות שכבר נדונו בעבר, ללא שעלה בידי המבקש להצביע על צידוק ממשי לדון בהן פעם נוספת בהתאם לאחת העילות שבדין.

8. הנה כי כן, למקרא הטענות המפורטות בבקשה – אין מנוס מהמסקנה כי זו נועדה להעלות שוב, **זו הפעם השלישית**, השגות שהתבררו זה מכבר, או כאלה שאין זה מתפקידו של בית המשפט הדן בבקשה למשפט חוזר לדון בהן.

המבקש לא שת ליבו, איפוא, לכך, והוא מנסה שוב ושוב לנהל "דיאלוג" עם המותבים שכבר הכריעו בעניינו. התנהלות זו אף נוגדת את האמור בתקנה 8 לתקנות משפט חוזר, המורה כדלקמן:

"סירב נשיא בית המשפט העליון להורות על משפט חוזר, לא תוגש בקשה נוספת או אחרת בשל עילה ששימשה יסוד לבקשה שסירבו לה".

9. בהקשר להתנהלות זו, אין לי אלא לחזור כאן על דברים שאמר השופט א' לוי, בהחלטתו בבקשתו הראשונה של המבקש למשפט חוזר:

"המבקש, הבטוח בחפותו, נדמה כמי שאינו מפנים את אשמו ואת חומרת מעשיו. גם אם לשיטתו נגרם לו עיוות דין בשל פגמים שנפלו בהליכים הפליליים שהתנהלו בעניינו, הרי שהמקום לבירורם של אלו היה בערכאות הערעור, אשר דחו אתהשגותיו תוך שנקבע כי לא נגרם לו עיוות דין. לא מצאתי בהכרעותיהן פגם המקים עילה לקיומו של משפט חוזר" (מ"ח 3799/07 שגיא נ' מדינת ישראל, בפיסקה 8 (22.10.2007)).

10. נוכח כל האמור לעיל – הבקשה נדחית. בנסיבות החריגות שנוצרו עם הגשתה של בקשהשלישית למשפט חוזר, מבלי שהוצג טעם מבורר לדון **שוב** בעילות שלקיומן עותר המבקש – המבקש שיישא בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסכום

של **5,000 ש"ח** (לגבי פסיקת הוצאות בהליך בקשה למשפט חוזר, עיינו: החלטות השופט א' לוי ב-מ"ח 10468/06 קבוע נ' מדינת ישראל (25.03.2007); מ"ח 3794/07 שמואלי נ' מדינת ישראל (19.11.2007); החלטות של הנשיא (בדימ') א' גרוניס ב-מ"ח 3452/06 תירם נ' עיריית תל-אביב-יפו; וכן החלטתי בעניין: מ"ח 2722/20 מזרחי נ' מדינת ישראל (16.06.2020)).

ניתנה היום, י"ד באב תש"ף (4.8.2020).

המשנה לנשיאה
